

Sygn. akt IV KO 76/19

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Małarski

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 26 czerwca 2019 r., w sprawie P. K.
podejrzanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i in.
inicjatyw przekazania spraw w przedmiocie przedłużenia tymczasowego
aresztowania oraz badania psychiatrycznego połączonego z obserwacją w
zakładzie leczniczym do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
wyrażonych w postanowieniach Sądu Okręgowego w K.
z dnia 19 czerwca 2019 r., sygn. akt III Kp [...] i III Kp [...],
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawy z wniosków prokuratora z 18 czerwca 2019 r. w
przedmiocie przedłużenia tymczasowego aresztowania i badania
psychiatrycznego połączonego z obserwacją w zakładzie
leczniczym do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w R.**

UZASADNIENIE

Inicjatywy Sądu Okręgowego w K. zasługiwały na uwzględnienie. Przedstawiony punkt widzenia był kontynuacją stanowiska wyrażonego w postanowieniu SN z 15 maja 2015r., IV KO 50/19. Pogląd, że przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k. może nastąpić tylko wtedy, gdy realnie występują okoliczności, które mogą stwarzać uzasadnione przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy w danym sądzie, w przedmiotowej sprawie zyskał na aktualności.

W zaistniałej sytuacji, rozpoznanie wniosków prokuratora przez Sąd miejscowo właściwy, mogłoby nie tylko w odbiorze społecznym, ale także u strony postępowania, wywołać przekonanie o nieobiektywnym działaniu tego organu. W kategoriach dobra wymiaru sprawiedliwości, jako warunku przekazania sprawy w trybie art. 37 k.p.k., mieści się również potrzeba kształtowania w opinii społecznej przekonania o obiektywizmie sądów i bezstronności w rozpoznaniu każdej sprawy.

W realiach niniejszej sprawy niewątpliwie występują podstawy do zastosowania powyższej regulacji tak dla zapewnienia optymalnych warunków orzekania, jak i dla wykluczenia potencjalnych spekulacji, że to pozamerytoryczne okoliczności mogłyby wywrzeć wpływ na treść rozstrzygnięcia o zasadności bądź niezasadności wniosków prokuratora o przedłużenie wobec podejrzanego P. K. tymczasowego aresztowania oraz o poddanie go badaniu psychiatrycznemu połączonemu z obserwacją psychiatryczną. Rozpoznanie tych wniosków przez Sąd Okręgowy w K. w sytuacji, gdy sędzia tego Sądu uzyskał status pokrzywdzonego, może w opinii społecznej wzbudzić wprawdzie bez wątpienia mylne, ale ze wszech miar realne przekonanie, o rozpoznaniu sprawy w sposób nieobiektywny. Obliguje to do sięgnięcia po wyjątkową instytucję, o jakiej mowa w art. 37 k.p.k., skoro postępowanie powinno toczyć się w warunkach, w których prawidłowość orzekania nie będzie wzbudzała, także w społecznym odczuciu, wątpliwości i zastrzeżeń, co do bezstronności procedowania i rozstrzygnięcia w danej sprawie.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak w dyspozytywnej części postanowienia.